

રૂઢનાથદાસ કૃત.

ઓધવજના સંદેશા.

Reg. No-220

જાપાની પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકબેન્ડર.

લીમડાયોઠ-મુરત.

સ્વતંત્રતાપુરી ભાગ્ય ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ"

પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિંદજી હાલ્લાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી સને ૧૯૨૩ પ્રત ૩૦૦૦

કીંમત ૦-૨-૦

૨૦૭૨૨

ઓધવજનો સંદેશો

ગરબી ૧ લી.

ઓધવજ સંદેશો કહેજે જ્યામને,
મુજા સમજે સુઝી મનના નેલજે;
કાનુજા કપડીરે આવડી કમા થયા,
છળ કરીને છેતરીજો નહીં છેલજો.

ઓ૦

આટલા દીવસરે એમ ન જાણતી,
ધુતારાના બાણ્યા સઘલા ઢંગ જો;
ખાણીમાં પીને રે ઘર દેમ પુછીજો.

અસમજણપણમાં કીધો એનો સંગ જો.

ઓ૦

વેરી તો કીધાં રે વૃજના લોકને,
બહાલા કીધા બીનધર ગોકુળનાથજો;
પુલહાની પેઠે રે હુ નવ દુઝતી.

શા મારે હરિ તલયો અમારો સાથજો.

ઓ૦

દિવડીજો કરવારે દુરથી આવતા.

વઢે કરી હુ વહતી વારો વારજો;

એણી તો મથેરે મળતાં માવને,

જસોજા અમને કહેવાં નિહાંજ વારજો,

ઓ૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કોદલગુણ સંદેશ

વિષય ૬-૧૪

અણુ તેડયાં બાતોં રે નંદને આંગણે,
 વણુ કરાગ્યાં કરતાં ઘરના કામજો;
 મોહનના સુખનાં રે લેતાં મીઠકાં.
 પલકે પલકે હું કરતિ પ્રણામ જો. ઓ૦
 માતાજી છાનારે મેના લાવતા,
 વાટમડામાં દોતાં ગવરી ગાય ભો;
 હુને ને દહીજો રે હરીને મિંચતાં,
 હું બાણુ કાંઈ જીવણુ મોટા ધાય જો, ઓ૦
 જમાડી જમતી રે જીવ પ્રાણુને
 પતન કરતી પે દોડાડી પલંગ જો,
 એવાં રે સુખડાં તે સ્વપ્ને વહી - મા,
 વેરી રિધાતાએ નાજા લખ્યા અકળો ઓ.૦
 અભુષણુ ધરતાં રે હરિને પતી બા,
 શીશ મુગટ ને અંગે છે અનુપ જો;
 રાજહંસની ગતરે પ્રભુજી ચાલ્યા
 નખશિખ સુની નીરખું નટવર રૂપને ઓ૦
 દુખડાંની વાતોરે કયાં જઈ દાખલું,
 કહું તો ખરી પણ કહું ન માને કામજો;
 કુવાની છાવારે કુવામાં સમી.
 ચારતણી મા કોઠીએ પેસી રાયજો ઓ૦
 અવધુણીયા અમાશ હરિયા મુણુ વેણા,

કહોઃ કેમ કીજે વડા સંગાથે વેર નો.
 રૂગનાથના સ્વામીરે સત કરી માનજો,
 મળવા આવો મુકીને મરજાઈ નો.

ઓઃ

ગરબી ૨ ૭

ઓધવજી માધવરે મેહેલી કેમ ગયા,
 કેહોને વીરા શો છે અમારો વાંક નો;
 નમેરા ઘયા રે નંદના લાલજી
 રણુ વગડમાં રોતાં મેલ્યા રાંકજો.

ઓઃ

ધીરજની વાતો રે ઘરથી સાંભળો;
 પહેલી ખીતે અમારા પ્રાણુ નો;
 કાળજડામાં છેલ્લાં રે બીતર લેલીયાં,
 મરમ કરીને માર્યાં મોહના બાણુ નો.

ઓઃ

આમાં ને પીધાં રે અરચ્યાં વાવયાં,
 અને આરે અણુવેચ્યા મીરાત નો;
 લજાગ તો લોપી રે દુનિયાના લોકની,
 મોહન માટે તબચા કુટુંબને જાતજો.
 વલેણું વલોવતી હું તો ત્યાં જઈ,

ઓઃ

કહેતી હું તો જાણો જસોદા માત જો;
મહીડાંને મસે મળતી મહાશયને,
તેને મશે કરતી વળી હું વાતજો.

ઓ૦

પ્રભાતે પાણી તે જમુના હું જતી,
શેરડીયોમાં સામા મળતા સ્યામ જો;
અલખેલો કરતોરે અમથુ અતિ ઘણા,
જુડા ઝગડા જોતું બધું ગામ જો.

ઓ૦

ઉઘાડો રમતોરે મહાજાજાંગણે,
છોકરડામાં માગી પીતો છાશ જો;
આખણને મસે રે મચકે નાચતો,
અલખેલાની મોટી અમને આશ જો.

ઓ૦

મેળાવો કરતોરે ઝાઝાં માંકડાં,
મુનાં ઘરમાં જઈને કરતો સાન જો;
ખાળકડાં બીજાં એ અવસરે આવતાં,
દહી ગોરસડાં પીતો સઠિ ઠાન જો.

ઓ૦

મોભારે ચઢ્યો રે આખણ ચોરતો,
રાહ લઈને કરવા રમતની રેલ જો;
લાખેણી લીલા રે એવી લાલની,
ખાંતે કરીને ખેલે નવલા ખેલ જો.

ઓ૦

વિસ્તારી વાતે રે કીજે કેટલી,
સાંભળતામાં આય ઘણો સંતાપ જો;

રત્નનાથના સ્વામીને સરવે સાંભરે;
તમે તમારું જીવે બિચારી આપજો.

ઓ૦

ગરબી ૩.

ઓધવજી અગળા તે માધન શું કરે,
વાલા વિના વડેની પ્રગટી આગ જો;
મંદેશો લાવ્યા રે જુઠા જોગનો,
નહી ખમાતા કાઝયા ઉપર ઠામજો.

ઓ૦

જોગીડાં થઈ ગ્યે તો જુગમાં લાજીએ,
જોગીડાં કેમ ધરીએ ભગવા ભોખજો;
વિશ્વાસે વરતું છું વાલંમ આવશે,
અંતર માંડી ઉઠી રંગની રેલ જો.

ઓ૦

જંગમનિ જુમતી તો સરવે જાણીએ,
સમીપ રહે પણ ચરીરનો નહી સંગજો;
ઝોઠાંતે વસવુંદે એકે આસને,
લેહ પડે તો થાય ભજનમાં ભંગજો.

ઓ૦

ફકિરી લીધાનું ફળ જો પામીયે,
કંસ તણને દલ કરીએ દરવેશ જો;

દેવા નહીં દેખેરે હલ દેહારને,

પોકારીએ. હું પ્રભુજી નથી પરદેશને.

ઓ૦

સન્યાસી થઈએ તો મુખમાં સાંભરે,

વસ્ત્ર તણને પુરો વનમાં વાસને,

પ્રીતલડી વીખાતો પ્રભુજી નહીં મળે;

દેહી હમણુનાં દુખમાં બારે માસને,

ઓ૦

જઈને ન જાણેરે સાચા જીવને

જતી ખરા જો જાણે જીવની જાતને;

અણખેલો ઉવેળી નહિ થઈ આરજે,

ભુલુ નહીં કાંઈ દેખી નવલી ભાંતજે.

પ્રાણપણ તો જાણેરે સાચા પ્રજ્ઞને,

વિપ્ર વિવેકી વેઠ તણું હો સાર જો.

રૂપિપત્તિ રિજ્યાં રે હરી રંગને,

પ્રેમ ધરીને પુજ્યા નંદકુમારજો.

ઓ૦

ખટ રે હરશન તો હું ખોળી વળી,

ખાંધું માણ મોહન ચરણે મન જો;

જ્ઞાનનું શુદ્ધારથ મન ગમતુ નહીં,

સુહરવરને સુખમાં તન મન ધનજો.

ઓ૦

સાઈ રે જાણે લો શે નથી શીખતા,

જપ તપ સાધન જોગ તમારા કામજો;

દત્ત આળ્યા વિનારે વસ્તુ નહીં થયે,

મેલી ગયા કાંઈ દુઃખથી કેરી હેલજો. ઝો૦

વચને જમને વાઘાં રે એ વીઠલે.

વાટે જાતાં જુઠો દીધો કોલજો;

છોકરડે સરખેરે જમને છેતર્યાં,

તણ ગયા એ તસ્કરમાં શો તોલજો. ઝો૦

મહીયરીયે જાઈ તો મુજને ખીજવે,

સાસરિયામાં સામુનો સંતાપજો;

નાહાની તે નણુદલરે ખારે બોલડે

પુરણ લાગ્યા પાડોશણના પાપજો. ઝો૦

દુઃખડાંની વેળાજો મુખડાં માંભરે,

અંત સમે તો ફેણ ન આવે કામજો;

સગપણ તો સોનુરે પીતળ પ્રીતડી,

બહાદુરપણમાં વેહેર કરી ગયા સામજો. ઝો૦

હયા ન આવીરે દીલથી ઉતરયાં.

દાસીનો તો દોષ ન બણ્યો ક્યાંયજો,

પરમેશ્વર બણીને પ્રીતે પુજતાં,

હરીજીને અમે હથિ કરતાં છાંયજો. ઝો૦

ભણુકારા વાગે છે લોજન પીરસતાં,

જમણુ કરી જોઈએ હરીની વાદજો;

સામુજી પુછેરે વહુઅર સાંભળો,

આનંદ કરતાં આવડો સો ઉચાટજો. ઝો૦

અવગુણને ગુણ સારે અબળા રાંકનો,
વાંક ઘણા પણુ વિનતા મંમ ગું વેરજો,
રશુનાથના સ્વામીને કહેજો એટલું
ઘણી યર્થ હવે પધારો પ્રભુ વેરજો.

ઓં

ગરબી ૫ મી.

ઓધવણ અલખેલો ક્યારે આવશે.
સાચું કહોને તમે સાધુજન જો;
માત પીતાને જોવાને મોકલ્યા હશે,
ખીજી એમને કોણુછે આત્મજ વનજો;
સગાનું સગપણુ તો સાચુ હેમ છે,
પ્રીતલકી તો પીતજ યદને જાય જો;
પુરૂષ ને પ્રેમદાની સાથે પ્રીતલકી.
ભામરને જેમ કમળને કહેવાય જો

ઓં

ઓં

કટાક્ષના વચન તો કંઈ ખડપાય નહીં,
ઓધવણને સંભળાવેછે મુખ જો;
એને કાજે અમે સરવે મેલીયાં;
એ તો અમને હેઇ ગયો છે દુખજો.

ઓં

ચરીત્ર સંભારે સરવે ગોપીયો;
રડે ઘણું આંખે આંસુ ધારણે;
કામ કાજ ને લજ્જાએ સૌ લોપીયો,
પાતળીયાં શું દિગે પ્રેમ અપાર ને.

ઓઃ૦

કહીએ સંભારે ગડ ગોવાળને.
કહી સંભારે મા બાપનું ઘર ને;
કહીએ સંભારે અમને શામળો,
વિશેષ વાતમાં જાહાં પડે અંતર ને.

ઓઃ૦

કહીએ કૃષ્ણજી અહાયાં આવશે,
આવી અમારું ટાહડાં કરશે તન ને;
સદા સુમંધી ભયાં જુજ હરીતલા,
આવી અમારાં ફેરવશે વદન ને

ઓઃ૦

સ્વામીનેા સંદેશે કહું તે સાંભળો,
હરી રહે હું તમથી નાળી હું ને;
પાંચીકરણ પાંચેરે જેમ વ્યાપી રહ્યાં,
એમ હું તો સઘળે છું ભરપુરને.

ઓઃ૦

જુગત કરી નેસો તો પાસે પામશેા.
દેહભરીમાં થાશે મુજ દરશનને;
ફળનાથના સ્વામીની વાતો સાંભળી,
કોઈ ગોપીઓના ઠસ્યા નહીં મનને.

ઓઃ૦

ગરબી ૬ ઠી.

ઓધવજી આવ્યારે વેગે વ્રજમાં,
 મથુરાંથી મોકલીયા છે એમ જો;
 વાલાને વાલાંરે વરજ આહરડાં,
 ગોપીજનો જોતા કારણ પ્રેમ જો.
 ગોકુળની શોભા રે સુંદર શી કહું,
 નેહો આવ્યા નંદજીને લોભન જો;
 પુરુષોત્તમ ભણીને મળીયા પ્રેમશું;
 પ્રાંત કરીને કરાવ્યાં લોજન જો.

ઓ૦

ઓ૦

કુશળતા પુછી રે વાસુદેવની
 કુવરનાં સંભાર્યાં સધળાં ઠામજો;
 જ્યોત્ષ્ણા રૂપે ને સુખડાં શાંભજો,
 ભદ્રવે માધવનું કહણું ધામજો.

ઓ૦

વાંસળી વલોણાં વાગે ઘણા;
 ઘેર ઘેર ગાય ગોકુળીયામાં ગીતજો;
 અમંગળ ટળ્યા રે હથ દિશાતણા,
 ત્રણ લોકને કહે છે પુન્ય નિત્ય જો
 આંગણીયે આવીરે સરવે ગોપીયો.
 રથ તે છુટયો હીઠો, નંદને દ્વારજો;

ઓ૦

અધરમી અકુર તે એઆવ્યો હશે,
 તે ઘોડાને તે હશે અધાર જો. ઓ૦
 આપણા સ્વામીને તેડી ગયો.
 ત્યાં જઈ એણે મરાવ્યો છે કંસ જો;
 પ્રાણ લેઈ જઈને પાછો કેમ આવ્યો હશે,
 માતીસો કરવા લેવા આવ્યાં માંડાજો. ઓ૦
 જમનામાં નાહીને એટલે આવીયા,
 જીવતીયે તો જાણ્યા શ્રી ભગવાન જો;
 રૂમનાથના સ્વામીના સેવક ઓળખ્યા,
 અરસપરસ ત્યાં દીધા ઝાઝાં માનજો. ઓ૦

બાર મહિના.

~*~*~*~

ઓધવજી માધવને કહેજો, મોહન મથુરામાં રહેજો;
 હર્શન ઢાળીને દેજોરે ઓધવ માધવને૦ ૧
 કારતક માસે કેમ વાલે પ્રભુ તો પરધરમાં માહાલે;
 જમને ઠાણુ મુખડા આલેરે, ઓધવ માધવને૦ ૨
 માગસર માફં કુણુ સંગી, રાત્રો કેમ જાયે રંગી;
 સાફં કીધું ત્રભંગી રે, ઓધવ માધવને૦ ૩
 પોવે પ્રીતલડી તોડી, કાળી કુમળશું જોડી;
 એ તે છે કુની છોડી રે, ઓધવ માધવને૦ ૪

વસંત આ યો મહા ગાસે, હરિ તો પરનારી પાસે;
 રહ્યા શુભકા ધેર વાસે રે, ઓધવ માધવને૦ ૫
 હોળી ફાગણમાં થઈ, રસિયો રહ્યા ત્યાં જઈ,
 અહિયાં સમાણી સઈ રે, ઓધવ માધવને૦ ૬
 તોત્ર મને મનમાંડીયે, તાલાની વાટડીઓ નેમઝે.
 હની વીના હાર કુંડે સે હિયેરે, ઓધવ માધવને૦ ૭
 વેશાખ થયાં છે તેને, રાંધી પીરસીએ કેને,
 આને તો ન માડું એને રે, ઓધવ માધવને૦ ૮
 ગંડે વઢોળ થયું, અહીંયા નવ જાયે રહ્યું;
 કુંડે ટેંગ જાયે કંઈ રે, ઓધવ માધવને૦ ૯
 મારુલો અસાડે આવ્યો, સારી ઝોમી લાવ્યો;
 અર્પણો સદેગો મહ વ્યોરે ઓધવ માધવને૦ ૧૦
 ગ્રાનણુ વરરયો સારો, ગઈને થયા બહુ ગરે;
 અમને શા સાફ મારો રે, ઓધવ માધવને૦ ૧૧
 બલો ભાહરવો ગાજે, મારી દેહલઈ કાઝે,
 બળી મરીશું આજે રે, ઓધવ માધવને૦ ૧૨
 આસો માસે હરિઆવ્યાં મોહન સઘળાં સુખ લવ્યા;
 રૂઢનાથ જનને ઘણું લાવ્યારે, ઓધવ માધવને૦ ૧૩

સમાપ્ત

જોડેર ખપ્પર.

ભોળ ભગતના ચાખખા.	૦-૨-૦
પ્રભાતીયા.	૦-૨-૦
ભજનાવળી.	૦-૨-૦
શુકનાવળી.	૦-૨-૦
જાદુ પ્રયોગ.	૦-૨-૦
ધ્રુવ આપધાન.	૦-૨-૦
અરબુન ગીતા.	૦-૨-૦
વાલાજીના મદ્દી ૧.	૦-૨-૦
ઓધવજીનો સદેશો.	૦-૨-૦
શનીશ્વરની કથા.	૦-૨-૦
ચોરંતો ભાઈ ઘંટી ચોર.	૦-૨-૦
ભર્તૃહરી.	૦-૨-૦
રાણકદેવી.	૦-૨-૦
ચંદ્રહાસ.	૦-૨-૦

એ સીવાય વાર્તાઓ, નાવલો, ભજનો, ગાયનો, ઉર્દુ કીસ્સા, મઝલો, રકુલમાં ચાલતા તમામ જાતના પુસ્તકો અગ્રેજી ગુજરાતી પ્રિન્ટનેરીઓ વીગેરે ધણાજ કીશાયત ભાવે મળશે. બહારગામ વી. પી. શ્રી મોકલવામાં આવશે.

૨૫. હરહરભાઈ નારાયણ હરહર હરહર.

લીમડાચોક-મુરત.

વહેલો તે પહેલો. ~~વહેલો તે પહેલો~~ વહેલો તે પહેલો.

ધી રોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

— અર્થશા —

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧ થી ૮ સુધી કપલાટ ૨૦૦૦ ગાયનોનો

મોટો સંગ્રહ છતાં કીંમત માત્ર ૩-૮-૦ પોષ્ટેજ વગર

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુંટી કાઢેલા સંગ્રહ, સુઠી ભરીને રૂપિયા ખર્ચતાં એકઠા ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકથી ચડતી ચીજો આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટ્ય માંહેલા બાણીના અને માનીતા લોકપ્રિય ચુનંદા એક્ટરો ગાયેલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠાં કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયેલા હીરપદ્મંદ રાગ રાગણી સાથેના સરસ મધુર ગાયનો ભરેલા છે. માત્ર થોડીજ નકલો શીલકે ૬ તાકીદે મંગાવો.

મળવાનું ઠેકાણું:-

મેસર્સ લક્ષ્મીભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્

સુકસેલર્મ એન્ડ પબ્લીશર્સ લીમિટેડ—મુમ્બઈ.

